

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

בבא בתרא דף קנ"ג ע"א

שכיב מרע שנתן כל נכסיו וכתב קנין בשטר, לשמואל, האם קנה המקבל?

כשייפה את כוחו	בלא שייפה את כוחו	
קנה ²	לא קנה ¹	במת
לא קנה	לא קנה	בעמד ³

שכיב מרע שכתב וזיכה את השטר לאחד ואח"כ זיכה לשני, מי קנה?

כשרק כתב וזיכה ⁴	כשכתב וזיכה וגם הקנה ⁵	
הראשון קנה	השני קנה	כשמת
חוזר	לא חוזר	כשעמד

שכיב מרע שכתב כל נכסיו בלשונות דלהלן, ועמד האם קנה המקבל?

כתב: <u>ב</u> חיים ובמות	כתב: <u>מ</u> חיים ובמות	
לא קנה	לרבא: קנה לאמימר: לא קנה ⁶	לרב
קנה	קנה	לשמואל

¹ ראה ברשב"ם ד"ה כדמקנו, שסיכם ד' דינים שילפינן מסוגין מדברי שמואל, וזהו הדין הראשון.

² והיינו שכתב וקנינא מיניה מוסיף על מתנתא דא, וזהו הדין השני.

³ בעמד תמיד חוזר, דידוע שלא היה הקנין אלא מחמת המיתה דהא כתב לכל נכסיו.

⁴ זהו הדין השלשי. וכשם שאם עמד חוזר, כן יכול לחזור ממתנתו לראשון.

⁵ זהו הדין הרביעי. ומכיון שעשה כל כך לזכות ולהקנות לא יכול לחזור בו בין לאחר ובין לעצמו.

⁶ רבא ס"ל דהא דאמר רב שהוא כמתנת שכיב מרע, ולכך אם עמד חוזר, הוא דוקא שאמר בחיים ובימות, אבל אם אמר מחיים, כונתו להתחיל הקנין מחיים. ואמימר חולק וס"ל שאין חילוק בזה, וכן הסכים רב אשי.

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

בבא בתרא דף קנ"ג ע"ב

מתנה שלא כתוב בה לא לשון מתנת שכיב מרע ולא לשון מתנת בריא, ואין ראייה לאף אחד, למי שייכים הנכסים?

לר' יהודה ⁷	כשהוא בריא בשעת העמדה בדין	כשהוא שכיב מרע בשעת העמדה בדין
	הנותן מוחזק	הנותן מוחזק
לר' נתן ⁸	המקבל מוחזק	הנותן מוחזק

לא ידע מתי נכנס לבקעה שהיה בה ספק טומאה, שדינה בימות החמה כרה"ר שספיקו טהור, ובימות הגשמים ספיקו טמא, מה דינו?

לר' יהודה ⁹	כשנשאל בימות החמה	כשנשאל בימות הגשמים
	טהור	טהור
לר' נתן ¹⁰	טהור	טמא

בקעה שעברו עליה ימות הגשמים, האם דנים לה כרשות היחיד? [תד"ה אמר].

לר' אלעזר	לרשב"ם ¹¹	לרבינו חננאל ¹²
	דנים	לא דנים
לרבא	דנים	דנים

⁷ ס"ל שבכל גוונא אמרינן העמד לנכסים אחזקתן, ויד בעל השטר על התחתונה. ולכן נאמן לומר שהיה שכיב מרע בשעת נתינת המתנה, ואם עמד חוזר.

⁸ אזלינן בתר השתא, ולכן אם בשעת עמדה בדין הוא שכיב מרע, הוא נאמן לומר שהוא היה שכיב מרע בשעת כתיבת המתנה, ואם יעמוד לבסוף יחזור ואם הוא עתה בריא לא יכול לומר שהיה שכיב מרע והוי כמתנת בריא שאם עמד אינו חוזר.

⁹ כיון דס"ל לר' יהודה דאזלינן בתר חזקה, א"כ גם כאן יש לו חזקת טהרה.

¹⁰ ר' נתן אזיל בתר השתא, ואם נשאל בימות החמה טהור, ובימות הגשמים טמא.

¹¹ רשב"ם מפרש שר' אלעזר ורבא לא חולקים, ובא רבא להוסיף עוד דין, שכיון שעברו על הבקעה ימות הגשמים דנים לה לעולם כרשות היחיד אפי' בימות החמה, ותמהו עליו התוס'.

¹² ס"ל שרבא לא קאי על הבקעה בעצמה, אלא על הטומאה, שאם עבר על זו הטומאה בבקעה ימות הגשמים, לא אזלינן בתר השתא. אלא שס"ל שבא רבא לחלוק על ר' אלעזר שאמר שאזלינן בתר השתא, ואם הוא בימות החמה אף שעברו על בקעה זו גם ימות הגשמים דנים לה כרה"ר ולרבא דנים לה כרה"י.